

ΚΛΕΙΩ

H.Lentemann fec.

ΕΚΛΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΝΙΑΤΙ.

Τόμος Γ'.

ΑΡΙΘΜ. 15 (63).

ΕΤΟΣ Γ'.

τη 1/13. Δύγονότου 1887.

Συνδυομή, άφορμένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου ίκανους έτους, ξάμηνος μένον
και προπληρωτικής: Πανταχοῦ φράγμ. χρ. 10 ή μάζα. 8.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ.

Έγεννήμη ἐν Δημητσάνῃ τῆς Ἀρκαδίας παρὰ τὴν Μεγαλούπολιν κατὰ τὸ 1815. Ἐξεπαιδεύθη αὐτῷ τὰ πρῶτα μαθήματα, τὰ δὲ γυμνασίακα ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἀειμνήστῳ Γενναδίῳ, ὃς τις ἐδίδαξε καὶ ἐμόρφωσε ὅλους τοὺς ἀριστεῖς τοῦ "Ἐθνους μας" κατὰ τὴν προηγουμένην γενεάν. Τῷ 1840 ἐλθών εἰς Γερμανίαν ἤκουσεν ἐπὶ ἔξι ἔτη φιλολογίαν ἐν Schulzforte τῆς Σαξονίας, ἐν Βερολίνῳ, Λειψίᾳ καὶ Βόννῃ. Ἐπανελθών κατὰ τὸ 1846 εἰς Ἀθήνας διωρίσθη Καθηγητής ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ καὶ τὸ 1847 ὑφηγητής τῆς λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεοφάνειος. Τῷ 1849 ἀνετέθη αὐτῷ ἡ διδασκαλία τῶν "Ἐλληνικῶν ἀρχαιολογιῶν" ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς. Κατὰ τὸ 1852 ἀνεδείχθη Ἐπίτιμος Καθηγητής ἐν αὐτῷ καὶ Καθηγητής ἐν τῷ Γυμνασίῳ Ἀθηνῶν, τὸ δὲ 1858 Τακτικὸς Καθηγητής τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας καὶ τῶν Ἐλληνικῶν ἀρχαιολογιῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διποτοῖς καὶ διατελεῖ μέχρι σήμερον, τετράκις μέχρι τοῦδε ἐκλεχθεὶς Κοσμήτωρ τῆς οἰκείας Σχολῆς, πολλάκις Συγκλητικός καὶ κατὰ τὸ 1871—72 Πρύτανις.

Ο Εὐθύμιος Καστόρχης, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἀλλοτε διδασκάλων, νῦν δὲ συναδέλφων αὐτοῦ, ἀφιερώθη ἔλος εἰς τὴν θεραπείαν

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Γ'.

καὶ διδασκαλίαν τῆς ἴδιας ἐπιστήμης, συγγράφων καὶ ἀπὸ τῆς ἔδρας μορφῶν τὴν νεολαίαν. Οὕτω κατὰ τὸ 1847 ἐξέδωκεν „Ιστορίαν τῆς ἐν Δημητσάνῃ παλαιοτάτης Ἑλληνικῆς σχολῆς“, τὸ 1849 μεταφράσας ἐξέδωκε τὴν Λατινικὴν Γραμματικὴν τοῦ Δανοῦ N. Μαδβιγίου, καὶ τὸ 1851 ἴδιαν ἐπίτομον Γραμματικὴν τῆς Λατινικῆς καὶ Χρηστομάθειαν αὐτῆς πρὸς χρῆσιν τῶν Ἐλληνικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίων.

Κατὰ τὸ 1871 ἔγραψε σοβαρὰν ἐπιστημονικὴν πράγματείαν „Περὶ τῆς ἀρχῆμεν κοινωνίας τῶν Ἐλλήνων πρὸς τοὺς Ἰταλούς καὶ Ρωμαίους καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῶν πρὸς ἐκπολιτισμὸν τούτων“, ὡς πρυτανικὸν αὐτοῦ λόγον. Ἀπὸ τοῦ 1872—1882 ἐξέδωκε μετὰ τοῦ Στεφάνου Κουμανούδη τὸ γνωστὸν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν „Ἀθηναῖον“, εἰς δέκα τόμους, ἐν οἷς περιέχονται πλεῖσται φιλολογικαὶ καὶ ἀρχαιολογικαὶ διατριβαὶ αὐτοῦ καὶ ἔτι πλειονες ἐν ἄλλοις περιοδικοῖς καὶ φυλλαδίοις.

Αἱ πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῶν σπουδῶν καὶ πρὸς ἀνασκαφὴν καὶ περιφρούρησιν τῶν πατρίων δησαυρῶν ἐκδουλεύσεις τοῦ σεβαστοῦ Καθηγητοῦ εἶνε ισάξιοι πρὸς τὰς τῶν ὁμοτίμων καὶ παλαιῶν αὐτοῦ συναδέλφων Ἀλεξάνδρου Ράγκαβη καὶ Στεφάνου Κουμανούδη. Ἀπὸ τοῦ 1858 μέχρι τῆς σήμερον διατελεῖ μέλος τοῦ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ.

Καθηγητής τῆς Λατιν. Φιλολογίας ἐν τῷ Εθν. Πανεπιστημίῳ.